

Panium - Số Bảy

Đa-ni-ên 11 Được Tổ Bày: Các Dòng Tiên Tri Từ Năm 1989 Đến Luật Chủ Nhật

Jeff Pippenger
2025-03-15

Chúng tôi đang nỗ lực kết hợp tất cả các dòng của Đa-ni-ên đoạn mười một lại với nhau, liên quan đến lịch sử ẩn giấu của câu bốn mươi, vốn tượng trưng cho giai đoạn từ năm 1989 cho đến luật ngày Chủ nhật tại Hoa Kỳ. Sự kêu gọi của chúng ta, với tư cách là những người học lời tiên tri, là giải thích đúng đắn dẫn lời của lẽ thật.

Hãy gắng sức tỏ mình được Đức Chúa Trời chấp thuận, như một người làm công không có gì phải hổ thẹn, giảng giải đúng đắn lời chân lý. 2 Ti-mô-thê 2:15.

Chương mười một của Daniel có thể được chia thành mười dòng tiên tri. Các câu từ một đến bốn đại diện cho một dòng tiên tri. Các câu năm đến chín đại diện cho dòng thứ hai. Câu mười đại diện cho dòng thứ ba. Các câu mười một và mười hai đại diện cho dòng thứ tư. Dòng thứ năm là các câu mười ba đến mười lăm. Dòng thứ sáu là các câu mười sáu đến hai mươi hai. Dòng thứ bảy là các câu hai mươi ba và hai mươi bốn. Các câu hai mươi bốn đến ba mươi một là dòng thứ tám. Các câu ba mươi một đến bốn mươi là dòng thứ chín, và dòng thứ mười, cũng là dòng cuối cùng, là các câu bốn mươi đến bốn mươi lăm. Mười dòng này cần được ghép lại, dòng nọ chồng lên dòng kia.

Người ấy sẽ dạy tri thức cho ai? Và người ấy sẽ làm cho ai hiểu giáo huấn? Cho những kẻ đã cai sữa, đã rời vú mẹ.

Vì điều răn chồng lên điều răn, điều răn chồng lên điều răn; dòng trên dòng, dòng trên dòng; chỗ này một chút, chỗ kia một chút:

Vì bằng môi lấp bấp và bằng một thứ tiếng khác, Ngài sẽ nói với dân này. Ngài đã phán với họ rằng: Đây là sự yên nghỉ để các ngươi làm cho kẻ mệt mỏi được nghỉ; và đây là sự tươi tỉnh; nhưng họ chẳng chịu nghe.

Nhưng đối với họ, lời của Đức Giê-hô-va là: luật lệ trên luật lệ, luật lệ trên luật lệ; dòng trên dòng, dòng trên dòng; đây một chút, kia một chút; để họ đi, và té ngựa, và bị vỡ nát, và mắc bẫy, và bị bắt. Ê-sai 28:9-13.

Mỗi một trong mười dòng tiên tri dĩ nhiên đều có liên hệ với nhau, nhưng trong từng dòng có thể nhận ra một chủ đề cụ thể. Tuy mỗi dòng có một chủ đề chính, các dòng này không chỉ mang một lời chứng duy nhất. Tôi dự định xác định từng chủ đề trong mười dòng ấy.

Dòng đầu tiên

Ta cũng vậy, trong năm thứ nhất của Đa-ri-út người Mê-đi, chính ta đã đứng lên để ủng hộ và làm cho ông vững mạnh. Bây giờ ta sẽ cho ngươi biết sự thật. Kia, tại Ba Tư sẽ còn nổi lên ba vua nữa; và vua thứ tư sẽ giàu có hơn hết thủy họ; nhờ sức mạnh từ sự giàu có của mình, ông sẽ

kích động mọi người chống lại vương quốc Hy Lạp. Rồi một vị vua hùng mạnh sẽ nổi lên, sẽ cai trị với quyền thế lớn lao và làm theo ý mình. Khi ông ta trỗi dậy, vương quốc của ông sẽ bị bẻ gãy và bị chia ra theo bốn phương trời; không truyền cho hậu duệ của ông, cũng không theo quyền thế mà ông đã nắm giữ; vì vương quốc ấy sẽ bị lấy đi, trao cho những người khác ngoài họ. Đa-ni-ên 11:1-4.

Năm thứ nhất của Đa-ri-út đánh dấu sự kết thúc của bảy mươi năm, qua đó xác định một thời điểm cuối cùng trong lời tiên tri. Đến câu ba, Alexander Đại đế thiết lập vương quốc toàn cầu của mình, và đến câu bốn thì vương quốc của ông sẽ bị nhổ bật và bị chia ra cho bốn phương trời. Khi xem Đa-ri-út như mốc của thời kỳ cuối cùng vào năm 1989, chúng ta có thể đếm các vua được nêu trong câu hai. Khi Gáp-ri-ên nói trong câu một, “Cũng trong năm thứ nhất của Đa-ri-út”, ông đang tiếp nối điều ông đã cho Đa-ni-ên biết ở phần đầu của Khải tượng, vốn bắt đầu ở chương mười.

Năm thứ ba đời Cyrus, vua Ba Tư, một điều đã được tỏ ra cho Daniel, người được gọi là Belteshazzar; điều ấy là chân thật, nhưng thời kỳ đã định thì còn lâu; và ông hiểu điều ấy và có sự hiểu biết về Khải tượng. Daniel 10:1.

Cột mốc biểu thị “thời kỳ cuối cùng” bao gồm hai biểu tượng. “Thời kỳ cuối cùng” đối với dòng tiên tri của Môi-se là sự chào đời của A-rôn, tiếp đó ba năm là sự chào đời của Môi-se. A-rôn và Môi-se là biểu tượng kép của “thời kỳ cuối cùng” trong lịch sử của họ và tiền trưng cho sự chào đời của Giăng Báp-tít và, sáu tháng sau, của Đức Chúa Giê-su. “Thời kỳ cuối cùng” vào năm 1798 đánh dấu việc Giáo hoàng Rô-ma bị bắt, người sau đó qua đời trong cảnh giam cầm vào năm 1799. Từ “năm thứ nhất của Đa-ri-út người Mê-đi” cho đến “năm thứ ba của Si-ru, vua Ba Tư”; Đa-ri-út và Si-ru tượng trưng cho “thời kỳ cuối cùng” vào năm 1989, vì hết thảy các đảng tiên tri nói về những ngày sau rất nhiều hơn là về những ngày họ đã sống.

Vả, mọi điều ấy đã xảy ra cho họ như những gương; và đã được chép lại để khuyên răn chúng ta, là những người mà tận cùng các thời đại đã đến. 1 Cô-rinh-tô 10:11.

Darius và Cyrus tượng trưng cho Ronald Reagan và George Bush cha vào năm 1989. Cả hai đều là tổng thống trong năm ấy. Câu một của chương mười một đặt Khải tượng vào năm thứ ba đời Cyrus, điều này tượng trưng cho George Bush cha, người đã kế nhiệm Reagan như Cyrus đã kế nhiệm Darius. Câu hai nói rằng sẽ còn ba vua nữa dấy lên, và người thứ tư thì giàu có hơn hết thảy họ. “Thời kỳ cuối cùng” sau rốt trong chương mười một bắt đầu vào năm 1989 và chỉ ra rằng sau George Bush cha sẽ còn ba vua nữa dấy lên, qua đó xác định ba vị tổng thống kế tiếp sau Bush cha. Ba vua ấy là Bill Clinton, George Bush con, Barak Obama; rồi đến vị tổng thống giàu có nhất, Donald Trump, sẽ "bởi sức mạnh của mình" và "nhờ sự giàu có của mình, ông sẽ khuấy động hết thảy chống lại vương quốc Hy Lạp".

Câu ba sau đó giới thiệu Alexander Đại đế, và vì thế tượng trưng cho vị lãnh đạo cuối cùng của Liên Hợp Quốc, người sẽ liên kết với giáo quyền La Mã trong những ngày sau rốt, nhưng giống như giáo quyền ấy, ông ta cũng đi đến hồi kết. Liên Hợp Quốc là vương quốc thứ bảy, được biểu trưng bằng mười vị vua trong Khải Huyền đoạn mười bảy, và liên minh mười vua đồng ý trao vương quốc thứ bảy của họ cho con thú giáo hoàng trong một giờ mang tính biểu tượng.

Mười sừng mà người đã thấy là mười vua, hiện chưa nhận được vương quốc nào; nhưng họ sẽ nhận quyền làm vua trong một giờ cùng với con thú. Họ đồng một lòng, và sẽ trao quyền lực và sức mạnh của mình cho con thú. Họ sẽ giao chiến với Chiên Con, và Chiên Con sẽ thắng họ, vì Ngài là Chúa của các chúa và là Vua của các vua; và những ai ở cùng Ngài là những người được gọi, được chọn và trung tín. Khải Huyền 17:12-14.

Mười vị vua ấy được mô tả trong câu 3 và 4, và cũng trong lịch sử hưng vong của Alexander Đại đế, người đã ứng nghiệm các câu ấy vào thế kỷ thứ tư. Hy Lạp là vương quốc thứ ba trong lời tiên tri Kinh Thánh và là biểu tượng của con rồng, một phần ba của liên minh ba thành phần gồm con rồng, con thú và tiên tri giả. Trên thập tự giá, dòng chữ “Vua của người Do Thái” được ghi bằng tiếng Do Thái, tiếng La-tinh và tiếng Hy Lạp; đại diện cho người Do Thái, người La Mã và phần còn lại của đám đông từ các dân tộc khác sẽ có mặt tại Giê-ru-sa-lem trong dịp Lễ Vượt Qua. Người Hy Lạp đại diện cho con rồng, người La Mã đại diện cho con thú, và người Do Thái là tiên tri giả.

Bốn câu đầu của chương mười một xác định sự kết thúc của quyền lực rồng ở trần gian, kẻ phạm tà dâm với quyền lực giáo hoàng, khi kỳ ân điển của loài người khép lại. Các câu ba và bốn xác định sự trở dậy và sụp đổ cuối cùng của biểu hiện sau rốt của một quyền lực rồng ở trần gian. Những câu này được đặt chồng lên sáu câu cuối, là những câu xác định sự kết thúc của con thú phạm tà dâm với các vua của đất. Phần mở đầu và phần kết của chương mười một xác định bối cảnh lịch sử khi các kẻ thù của Đức Chúa Trời đi đến chỗ kết liễu mà không ai giúp đỡ. Khi bốn câu đầu được đặt song song với sáu câu cuối, chúng mang biểu tượng của Mười Điều Răn: một bảng gồm bốn điều răn đầu và một bảng gồm sáu điều răn cuối, đồng thời cũng biểu thị một sự thử nghiệm gắn với con số mười.

Bốn câu đầu biểu thị một khởi đầu minh họa phần kết, đồng thời xác lập rằng sứ điệp bắt đầu tại “thời kỳ cuối cùng” vào năm 1989. Những câu ấy bao quát giai đoạn từ năm 1989 cho đến khi kết thúc thời kỳ ân điển của loài người, qua đó tóm lược sứ điệp của sáu câu cuối: sự gia tăng hiểu biết đã được mở ấn vào năm 1989, vốn xác định những sự kiện liên quan đến sự chấm dứt thời kỳ ân điển.

Những câu này cung cấp điểm tựa tiên tri để nhận ra rằng, bắt đầu từ năm 1989, sẽ có tổng cộng tám tổng thống, trong đó vị thứ tám lại thuộc về bảy vị tổng thống trước đó; qua đó liên kết đoạn văn với bí ẩn về “vị thứ tám thuộc về bảy”, vốn là một đặc điểm tiên tri, là chân lý hiện tại trong những ngày sau rốt.

Chủ đề có thể hiểu được qua các câu ấy là sự hủy diệt cuối cùng của thế lực rồng, kẻ phạm tà dâm với dân phụ của Tyre. Dân phụ ấy phạm tà dâm với mọi vua trên đất; nhưng cũng như nước Pháp cổ đã trở nên trường tử của Giáo hội Công giáo khi Clovis hiến dâng ngai vàng của mình cho giáo hoàng quyền vào năm 496, thì con thú từ đất của Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ cũng sẽ là vị đầu tiên trong các vua phạm tà dâm với dân phụ vào thời điểm luật ngày Chủ nhật. Cũng như trong sáu câu kết, bốn câu mở đầu xác định và nhấn mạnh cả ba quyền lực dẫn dắt thế giới đến Armageddon; nhưng chủ đề trong bốn câu đầu là thế lực rồng, được đại diện bởi Grecia và Alexander Đại đế.

Reagan đã khởi đầu tiến trình của tám đời tổng thống, và nay đã dẫn đến người cuối cùng trong số tám vị đó. Vị tổng thống thứ tám sẽ dựng lên hình tượng của con thú và áp đặt một luật ngày Chủ nhật tại Hoa Kỳ, đồng thời dàn xếp một thỏa thuận đưa ông ta trở thành người đứng đầu Liên Hợp Quốc; và ngay khi ấy, tổ chức này sẽ bước vào một liên minh giáo hội - nhà nước trên phạm vi toàn cầu dưới chiêu bài giải quyết cuộc chiến do Hội giáo cực đoan gây ra đang ngày càng leo thang.

Sự chuyển tiếp của Hoa Kỳ, vốn là con thú từ đất trong Khải Huyền chương mười ba, từ chỗ là vương quốc thứ sáu trong lời tiên tri Kinh Thánh đến chỗ đứng đầu vương quốc thứ bảy trong lời tiên tri Kinh Thánh, đồng thời hoàn tất mối quan hệ phi pháp với vương quốc thứ tám của lời tiên tri Kinh Thánh, được minh họa từ câu thứ nhất xác định năm 1989, qua các đời tổng thống dẫn tới luật Chủ nhật tại Hoa Kỳ, và ngay sau đó chỉ rõ vị vua hùng mạnh đứng lên. Vị vua hùng mạnh ấy là Trump, người đang nắm quyền kiểm soát Liên Hợp Quốc, mà hiện nay ông đang trong quá trình tháo dỡ nó trước những yêu sách của mình.

Dòng thứ hai

Từ câu năm đến câu chín đánh dấu lần nhắc đến đầu tiên và minh họa từng điểm một về cuộc chiến giữa các vua phương bắc và phương nam, mà toàn bộ chương dùng làm bối cảnh tiên tri chủ đạo. Câu năm nêu ra chủ đề của đoạn.

Và vua phương nam sẽ mạnh, và một trong các vương hầu của ông; người ấy sẽ mạnh hơn ông và sẽ nắm quyền cai trị; quyền cai trị của người ấy sẽ là một quyền cai trị lớn. Đa-ni-ên 11:5.

Ptolemy I Soter và Seleucus I Nicator được nhắc đến trong câu. Cả hai đều là một trong bốn “Diadochi” (nghĩa là người kế vị) của vương quốc Alexander. Seleucus là “vua phương bắc” đầu tiên trong chương mười một, và phù hợp với La Mã ngoại giáo, La Mã giáo hoàng và La Mã hiện đại—Seleucus chỉ được xác lập là “vua phương bắc” theo lời tiên tri sau ba chiến thắng chủ chốt hoặc những sự kiện bước ngoặt: ông tái chiếm Babylon vào năm 312 TCN, Trận Ipsus năm 301 TCN, và Trận Corupedium năm 281 TCN. Những thắng lợi và sự kiện then chốt ấy đã đánh bại các đối thủ lớn của ông, mở rộng đế quốc của ông, và củng cố quyền thống trị của ông trong khu vực.

Dòng thứ hai mở đầu bằng việc nhận diện các vua phương bắc và phương nam, phân biệt họ với bất kỳ vị nào khác trong số những người kế vị (Diadochi) của vương quốc bị phân chia của Alexander. Nó bắt đầu bằng việc xác định rằng vua phương bắc chỉ vươn lên nắm quyền sau ba cuộc chinh phạt. Sau đó, trong tường thuật về cuộc tranh giành quyền bá chủ diễn ra sau khi Alexander qua đời ở các câu 6 đến 9, có một giai đoạn kết thúc bằng việc vua phương bắc bị vua phương nam lật đổ. Đây là lần thứ nhất trong ba lần ở chương mười một mà vua phương nam đánh bại vua phương bắc. Những lần ấy cung cấp ba lời chứng nội tại trong chương, xác lập rõ ràng các mốc chuẩn của tiến trình lịch sử dẫn đến việc một vua phương nam đánh bại một vua phương bắc.

Vua phương nam sẽ mạnh; nhưng một trong các tướng của ông sẽ mạnh hơn ông và nắm quyền; quyền cai trị của người ấy sẽ rất lớn. Đến cuối mấy năm, họ sẽ liên kết với nhau, vì con gái của vua phương nam sẽ đến với vua phương bắc để lập một hiệp ước; nhưng nàng sẽ không giữ được sức mạnh của cánh tay; vua ấy cũng chẳng đứng vững, cánh tay của vua ấy cũng vậy; nhưng nàng sẽ bị nộp, cùng với những kẻ đã đưa nàng đến, cha của nàng, và người đã nâng đỡ

nàng trong những ngày ấy. Nhưng từ một nhánh của gốc rễ nàng sẽ có một người đứng lên thay vào chỗ ấy; người ấy sẽ kéo quân đến, tiến vào pháo đài của vua phương bắc, tấn công họ và thắng thế. Người ấy cũng sẽ đem về Ai Cập làm phu tù các thần của họ, cùng các vương hầu của họ và những đồ quý bằng bạc và vàng; và người ấy sẽ sống lâu hơn vua phương bắc. Vậy vua phương nam sẽ vào trong vương quốc của mình, rồi trở về xứ mình. Đa-ni-ên 11:5-9.

Sự ứng nghiệm lịch sử của các câu cung cấp khuôn mẫu cho sự ứng nghiệm tiên tri về một nghìn hai trăm sáu mươi năm cai trị của giáo hoàng được xác định trong các câu 31 đến 40, và khuôn mẫu tiên tri cho sự ứng nghiệm của câu 11, vốn lần đầu được ứng nghiệm vào năm 217 TCN tại trận Raphia. Ba nhân chứng đó xác định các đặc điểm của cuộc chiến tranh Ukraine, nơi Putin, vị vua phương nam cuối cùng, sẽ chiến thắng đội quân ủy nhiệm của vị vua phương bắc của giáo hoàng.

Chủ đề của dòng thứ hai của lịch sử tiên tri là cách giáo hoàng quyền bị giáng một vết thương chí tử vào năm 1798, như được thể hiện qua các câu 5 đến 9 và trận Raphia ở câu 11. Vua phương Nam, tức là Ai Cập, là thế lực của con rồng.

Hỡi con người, hãy hướng mặt ngươi chống lại Pha-ra-ôn, vua Ai Cập, và nói tiên tri nghịch cùng người và nghịch cùng cả Ai Cập: Hãy nói rằng: Chúa Giê-hô-va phán như vậy: Này, ta nghịch cùng ngươi, hỡi Pha-ra-ôn, vua Ai Cập, con rồng lớn ở giữa các sông của mình, là kẻ đã nói: Sông của ta là của riêng ta, ta đã làm nên nó cho chính mình. Ê-xê-chi-ên 29:2, 3.

Ba minh họa trong chương mười một về việc vua phương nam thắng thế trước vua phương bắc kết hợp lại để chỉ ra sự sụp đổ cuối cùng của vua phương bắc ở câu bốn mươi lăm.

Và nó sẽ dựng các lều trại của cung điện mình giữa hai biển, trên núi thánh vinh hiển; nhưng nó sẽ đến hồi kết, chẳng ai giúp nó. Đa-ni-ên 11:45.

Trong chương mười một có ba câu minh họa cảnh một vua phương nam đánh bại một vua phương bắc, nhưng khi vua phương bắc đi đến hồi kết mà không ai giúp đỡ thì điều ấy lại không rõ ràng lắm. Nhưng sách Khải Huyền xác định rằng chính quyền lực của Con Rồng khiến nó sụp đổ bằng cách ăn thịt nó và thiêu nó bằng lửa. Khi quyền lực của Con Rồng được nhận diện từ sách Khải Huyền, chúng ta có thể thấy các vua, vốn cũng chính là Con Rồng và cũng là vua phương nam, sẽ lật đổ vua phương bắc ở câu bốn mươi lăm. Có ba nhân chứng trực tiếp trong chương ấy, tất cả đều làm chứng về sự ứng nghiệm trọn vẹn, như được thể hiện qua mối liên hệ giữa sách Đa-ni-ên và Khải Huyền.

Vị vua phương bắc thuộc giáo triều thời hiện đại đi đến chỗ diệt vong mà không ai trợ giúp trong câu bốn mươi lăm, và Sách Khải Huyền xác định cách quyền lực giáo hoàng đi đến kết cuộc dưới tay thế lực con rồng.

Và mười sừng mà ngươi đã thấy trên con thú, chính những sừng ấy sẽ ghét người dân phụ, sẽ làm cho nó hoang tàn và trần truồng, sẽ ăn thịt nó và thiêu nó bằng lửa. Vì Đức Chúa Trời đã đặt vào lòng họ để làm trọn ý Ngài, để họ đồng lòng và trao vương quyền của họ cho con thú, cho đến khi các lời của Đức Chúa Trời được ứng nghiệm. Khải Huyền 17:16, 17.

Mười vị vua thiêu đốt vua giáo hoàng của phương bắc bằng lửa và ăn thịt bà ấy. Các vua trong những ngày cuối cùng là quyền lực của con rồng.

"Các vua, các nhà cầm quyền và các tổng đốc đã tự mang trên mình dấu ấn của kẻ chống Đấng Christ, và được mô tả như con rồng đi giao chiến với các thánh đồ—những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và có đức tin của Chúa Giê-su. Trong sự thù nghịch của họ đối với dân Đức Chúa Trời, họ cũng cho thấy mình phạm tội chọn Barabbas thay cho Đấng Christ." Testimonies to Ministers, 38.

Mười vua ấy thuộc về thế lực con rồng; thế lực này cũng được biểu trưng bởi vương quốc Hy Lạp và Alexander. Những vua ấy là các vua phương nam, vì họ được biểu trưng bởi Pharaon, vua Ai Cập. Họ sẽ ăn thịt nàng, vì họ cũng là những "con chó" theo lời tiên tri mà người chép Thi Thiên gọi là "hội của kẻ ác."

Vì bầy chó đã vây quanh tôi; hội của kẻ gian ác đã bao bọc tôi; chúng đã đâm thủng tay và chân tôi. Tôi có thể đếm hết xương cốt tôi; chúng nhìn và chăm chăm vào tôi. Chúng chia nhau áo xống của tôi, và bắt thăm cho áo choàng của tôi. Thi Thiên 22:16-18.

Chế độ giáo hoàng là vua phương bắc trong câu bốn mươi lăm, và chế độ giáo hoàng được tượng trưng bởi Jezebel trong hội thánh Thyatira.

Tuy nhiên, Ta có vài điều trách người: vì người cho phép người đàn bà Jezebel, kẻ tự xưng là nữ tiên tri, dạy dỗ và quyến dụ các tôi tớ Ta phạm tà dâm, và ăn những vật đã cúng tế cho hình tượng. Ta đã cho nàng thời gian để ăn năn về sự tà dâm của mình; nhưng nàng không ăn năn. Kia, Ta sẽ ném nàng vào giường, và những kẻ ngoại tình với nàng vào hoạn nạn lớn, trừ khi họ ăn năn về những việc làm của mình. Khải Huyền 2:20-22.

Sự phán xét dành cho Jezebel được hoàn tất khi bà bị chó ăn.

Về Giê-sa-bên, Đức Giê-hô-va cũng phán rằng: Chó sẽ ăn Giê-sa-bên bên tường thành Gít-rê-ên. 1 Các Vua 21:23.

Những con chó là La Mã ngoại giáo, quyền lực của con rồng, vì chính La Mã ngoại giáo đã đóng đinh Đấng Christ.

Trong những nỗi đau khổ của Đấng Christ trên thập tự giá, lời tiên tri đã được ứng nghiệm. Hàng thế kỷ trước cuộc đóng đinh, Đấng Cứu Thế đã báo trước sự đối xử mà Ngài sẽ chịu. Ngài phán: "Chó vây quanh tôi; hội những kẻ ác bao bọc tôi; chúng đâm thủng tay và chân tôi. Tôi có thể đếm hết các xương của mình; chúng nhìn và trở mắt ngó tôi. Chúng chia nhau áo xống tôi, và bắt thăm lấy áo choàng tôi." Thi thiên 22:16-18. Lời tiên tri liên quan đến áo xống của Ngài đã được ứng nghiệm mà không có sự bàn bạc hay can thiệp từ bạn hữu hay kẻ thù của Đấng bị đóng đinh. Áo quần của Ngài được trao cho những người lính đã đóng đinh Ngài trên thập tự giá. Đấng Christ nghe những người ấy tranh cãi khi họ chia nhau áo xống của Ngài. Áo trong của Ngài được dệt liền, không có đường may, và họ nói: "Đừng xé nó, nhưng hãy bắt thăm để xem thuộc về ai." Nguyên vọng của Các Thời Đại, 746.

Mười vua, là những con chó, là hội của kẻ ác, là Hy Lạp và Ai Cập, cũng sẽ thiêu con điếm bằng lửa.

Con gái của bất kỳ thầy tế lễ nào, nếu tự làm ô uế mình bằng cách làm điếm, thì làm ô danh cha mình; phải thiêu nó trong lửa. Lê-vi Ký 21:9.

Mười vị vua thiêu ả gái điếm bằng lửa, vì ả tự xưng là nữ tư tế nhưng thực ra chỉ là gái điếm.

Và sẽ xảy ra trong ngày đó, Ty-rơ sẽ bị quên lãng bảy mươi năm, theo những ngày của một vua; sau khi mãn bảy mươi năm, Ty-rơ sẽ hát như một kỹ nữ. Hãy cầm đàn hạc lên, đi khắp thành, hồi kỹ nữ đã bị quên lãng; hãy gảy điệu êm ái, hãy hát nhiều bài ca, để người được nhớ lại. Và sẽ xảy ra sau khi mãn bảy mươi năm, Đức Giê-hô-va sẽ đoái thăm Ty-rơ, và nó sẽ trở lại với tiền công của mình, và sẽ hành dâm với mọi vương quốc trên thế gian, trên mặt đất. Ê-sai 23:15–17.

Trong các câu 5 đến 9 và 31 đến 40, chúng ta thấy có lời chứng rằng chế độ giáo hoàng đi đến hồi kết bởi tay thế lực con rồng. Nguyên tắc này hiện cũng đang được ứng nghiệm trong Chiến tranh Ukraine. Ba lời chứng này cho chúng ta biết rằng, khi vua phương bắc đến chỗ cuối cùng của mình mà chẳng có ai giúp đỡ (câu 45), thì con rồng sẽ ăn thịt nó và thiêu đốt nó bằng lửa. Dựa trên ba lời chứng, động cơ cho hành động của con rồng sẽ bao gồm việc phá vỡ một hiệp ước.

Trong các câu 5–9, Chiến tranh Syria lần thứ hai kết thúc bằng một hòa ước vào năm 253 TCN. Cuộc chiến khởi sự năm 260 TCN, và đến năm thứ bảy của Chiến tranh Syria lần thứ hai, một hòa ước đã được thiết lập khi vua phương nam gả một người con gái cho vua phương bắc, để vua phương bắc cưới con gái của vua phương nam và kiến tạo hòa bình qua liên minh hôn nhân. Bảy năm sau cuộc hôn nhân, tức năm 246 TCN, vua phương bắc ruồng bỏ cô dâu phương nam và phục hồi nguyên thể của mình, người mà ông đã gạt sang một bên khi cưới công chúa Ai Cập. Động cơ khiến vua phương nam xâm lược vương quốc phương bắc và bắt giữ vua phương bắc là sự bội ước.

Hiệp ước bị phá vỡ ấy là tiền trưng cho Hiệp ước Tolentino bị phá vỡ năm 1797, hiệp ước đã cung cấp cho Napoléon động cơ để bắt giữ Giáo hoàng làm tù nhân vào năm 1798, như Ptolemaios đã làm đối với Seleukos vào năm 246 TCN. Khi Ptolemaios III trở về Ai Cập sau chiến thắng trước đế quốc Seleukid phương bắc của Seleukos II, ông đã mang về Ai Cập nhiều châu báu đến nỗi người Ai Cập đã ban tặng cho Ptolemaios III tôn hiệu “Euergetes” (nghĩa là “Ân nhân”) vì đã khôi phục các “thần linh bị giam cầm” của họ sau nhiều năm.

Nhưng sẽ có một người từ dòng rể của bà đứng lên thế chỗ ông ta; người ấy sẽ đến với một đạo quân, sẽ tiến vào thành trì của vua phương bắc, ra tay chống lại họ và thắng thế. Người cũng sẽ đem về Ai Cập làm phu tù các thần của họ, các vương hầu của họ, cùng những đồ vật quý giá bằng bạc và vàng; và người sẽ sống lâu hơn vua phương bắc. Đa-ni-ên 11:7, 8.

Khi Napoléon bắt giam giáo hoàng vào năm 1798, ông cướp đoạt các kho báu của Vatican và mang chúng về Pháp, như điều đó được tiêu biểu qua Ptolemy III, người đã đem các kho báu và cả Seleucus II trở về Ai Cập, nơi Seleucus II chết vì ngã ngựa. Điều này tiêu biểu cho việc Napoléon tách rời giáo triều khỏi con thú vào năm 1798, và cho cái chết của giáo hoàng vào năm 1799. Trong Khải Huyền đoạn mười bảy, giáo triều là người đàn bà cưới trên con thú, và sự bại trận, bị bắt giam, rồi sau đó chết vì ngã ngựa của Seleucus II tiêu biểu cho việc Napoléon tước bỏ quyền bính dân sự (được biểu trưng là con thú trong Khải Huyền đoạn mười bảy) của giáo triều.

Vậy người đem tôi trong Thần Linh vào hoang mạc; và tôi thấy một người phụ nữ ngồi trên một con thú màu đỏ tía, đầy những danh xưng phạm thượng, có bảy đầu và mười sừng. ... Và thiên sứ nói với tôi: Vì sao ngươi kinh ngạc? Ta sẽ cho ngươi biết sự mầu nhiệm về người phụ nữ ấy, và về con thú chở nàng, là con thú có bảy đầu và mười sừng. ... Và người phụ nữ mà ngươi đã thấy là đại thành, là thành đang trị vì trên các vua trên đất. Khải Huyền 17:3, 7, 18.

Câu 5 đến 9 giới thiệu cuộc chiến giữa vua phương bắc và vua phương nam trong chương mười một. Câu 5 đưa ra mấu chốt xác định La Mã là vua phương bắc, vì nó cho biết rằng vua phương bắc sẽ chinh phục ba khu vực địa lý trước khi cai trị tối thượng. Các câu này cung cấp cấu trúc tiên tri cho thấy một giai đoạn khi vua phương bắc cai trị nhưng rồi đi đến hồi kết. Đây chính là nền tảng và lời hứa của chương mười một. Chủ đề của mạch này là vết thương chí tử của vua phương bắc giáo hoàng, hoặc như câu bốn mươi lăm nói: “nó đến hồi kết, không ai giúp đỡ.” Lễ thật này là lễ thật hiện tại trong những ngày sau rốt.

Chúng ta sẽ tiếp tục trong bài viết tiếp theo.